

CHART AFGAŃSKI

Wersja polska: grudzień 2011

Kraj pochodzenia: Afganistan

Patronat: Wielka Brytania

Data publikacja obowiązującego wzorca: 13.10.2010

Użytkowość: Chart.

Klasyfikacja FCI: Grupa 10 - Charty,
Sekcja 1 - Charty długowłose lub półdługowłose.
Bez prób pracy.

KRTÓKI RYS HISTORYCZNY:

Pierwsze charty afgańskie pojawiły się w Wielkiej Brytanii na początku XX wieku; jeden z nich, o imieniu Zardin w wielkim stylu wygrał w roku 1907 wystawę w londyńskim Crystal Palace. Rasa ta nazywana jest niekiedy tazy, tak samo jak podobna z wyglądu rasa rosyjska. Afgan jest jednym z najbardziej znanych chartów, a pochodzi, jak wskazuje jego nazwa z gór Afganistanu. Z pochodzenia pies myśliwski, będzie gonił zwierzynę, gdy trafi się okazja. Dziś jest to przede wszystkim efektowny pies wystawowy, który musi łączyć siłę, szlachetność i orientalny wyraz. Odznacza się długą, jedwabistą sierścią.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Afgan sprawia wrażenie siły i godności oraz połączonej mocy i szybkości. Wysoko i dumnie nosi głowę.

ZACHOWANIE /TEMPERAMENT:

Orientalny wyraz jest typowy dla rasy. Afgan przeszywa nas wzrokiem. Jest dumny i zachowuje się z dystansem, z pewną dozą porywczosci.

GŁOWA:

Mózgoczaszka:

Czaszka: Długa, niezbyt wąska, guz potyliczny wydatny. Harmonijna, na wierzchołku czaszki długi kosmyk włosów.

Stop: Niewielki.

Trzewioczaszka:

Nos: Pożądany czarny. Wątrobiany dopuszczalny u psów o jasnym umaszczeniu.

Kufa: Długa, szczęki silne.

Uzębienie: Szczęki mocne, kompletny i ścisły zgryz nożycowy, siekacze górne przykrywają dolne i są z nimi w ścisłym kontakcie, osadzone są prostopadle w stosunku do szczęk. Zgryz cęgowy jest dopuszczalny.

Oczy: Najlepiej ciemne, ale kolor złoty nie jest wadliwy. Z wyglądu niemal trójkątne, osadzone są nieco ukośnie - wewnętrzny kącik oka osadzony jest nieco niżej niż zewnętrzny.

Uszy: Osadzone nisko i daleko z tyłu czaszki. Noszone płasko przy głowie, porośnięte długim, jedwabistym włosem.

SZYJA:

Długa, mocna, umożliwiająca dumne noszenie głowy.

TUŁÓW:

Grzbiet: Prosty, średniej długości, dobrze umięśniony,

Lędźwie: Proste, szerokie, dość krótkie.

Zad: Lekko opadający ku nasadzie ogona. Guzy biodrowe dość wydatne i szeroko rozstawione.

Klatka piersiowa: Żebra są dość dobrze wysklepione, a klatka piersiowa głęboka.

OGON:

Niezbyt krótki, nisko osadzony, tworzy pierścień na końcu. W akcji uniesiony. Ozdobiony niezbyt obfitym włosiem.

KOŃCZYNY:**KOŃCZYNY PRZEDNIE:**

Łopaska: Długa, ukośna, mocne, dobrze umięśnione, ale nie przeładowana.

Ramię: Długie, pochyle.

Łokcie: Widziane z profilu leżą na linii pionowej, poprowadzonej od kłębu. Przylegające do tułowia, nie zwrócone ani na zewnątrz, ani do wewnątrz.

Przedramię: proste, o mocnym kośćcu.

Śródrcze: Długie i elastyczne.

Łapy: przednie silne i bardzo duże, długie i szerokie. Obficie porośnięte długim i gęstym włosiem. Palce wysklepione. Opuszki mocno oparte o ziemię.

KOŃCZYNY TYLNE:

Wygląd ogólny: Silne. Duża odległość między guzem biodrowym a piętą, zaś odległość pomiędzy piętą a łapą jest stosunkowo niewielka.

Staw kolanowy: Dobrze kątowny.

Łapy: Długie, ale nie tak szerokie jak przednie. Porośnięte są długim i gęstym włosiem. Opuszki mocno oparte o ziemię.

CHODY:

Płynne, sprężyste, bardzo stylowe.

SZATA:

Sierść: Włos długi, bardzo delikatny na bokach i żebrach, kończynach przednich i kończynach tylnych. U dorosłych psów, począwszy od łopatek ku tyłowi poprzez grzbiet i lędźwie tworzy się siodło, gdzie włos jest krótki i przylegający. Od czoła włos ku tyłowi głowy jest długi, tworzy wyraźny jedwabisty kosmyk. Na części twarzowej włos jest krótki. Uszy i kończyny porośnięte są obficie włosiem. Na śródrczu włos może być krótki. Włos powinien układać się naturalnie. Jakiegokolwiek ślady strzyżenia lub trymowania powinny być karane.

Umaszczenie: Wszystkie maści są dopuszczalne.

WIELKOŚĆ:

Idealna wysokość w kłębie psy: 68 do 74 cm, suki: 63 do 69 cm

WADY:

Wszelkie odstępstwa od powyższego wzorca powinny być traktowane jako wady i oceniane w zależności od ich stopnia oraz wpływu na zdrowie, sprawność i dobre samopoczucie psa.

WADY DYSKALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość
- Psy posiadające wyraźne wady fizyczne lub zaburzenia charakteru powinny być dyskwalifikowane.

N.B. Samce muszą mieć dwa normalnie rozwinięte jądra w pełni wyczuwalne w mosznie.